

El poblament més antic conegut a Benicarló és el poblat ibèric del Puig, situat en la tossa del mateix nom. Els vestigis més primitius que s'hi han trobat remunten el seu origen a l'època final del Bronze o inicis del Ferro Antic (s. VIII a. C.).

L'origen del Benicarló actual és una petita alqueria àrab denominada Benigazlú o Benigazlum. Aunque el testimonio escrit más antiguo del que se tiene constancia data de 1236 (Carta Puebla otorgada por Jaime I) y ya se le denomina Benicarló. El 1395 Benicarló conseguía emanciparse territorialmente y jurisdiccionalmente de Peñíscola, quedando su término municipal perfectamente delimitado.

Amb la reconquesta, Benicarló adquiriría la estructura típica medieval amb fossa i muralles (destruidas en 1707). Encara avui pot distingir-se el traçat dels primitius carrers al centre històric.

Sol i platja

El litoral de Benicarló divideix en tres àrees els espais per a gaudir del sol, el mar i els esports nàutics.

Del nord al sud la primera platja del litoral benicarlandès és la Mar Xica. Completament oberta al mar, és de cuds i té una longitud aproximada de 1000 m. Ésta dotada dels serveis necessaris per a garantir una tranquil·la i confortable jornada de platja i és característica per la instal·lació a l'est dels tipus bares a l'aire lliure que permeten gaudir, amb el sabor del mar als llavis, de la millor tradició de la cuina marinera. En direcció sud i seguint el passeig Marítim, es troba, al costat del port pesquer, la platja del Morrongo. Ideal per al turisme familiar, aquesta platja del tipus cala (250 m) és d'àrea fina i la qualitat de les seues aigües, neteja i serveis, mereixen any rere any el guardó de la Bandera Blava.

Al voltant de la platja del Morrongo, es concentra una variada oferta turística que va des d'hoteles i restaurants fins a bars o cafeteries.

Continuant cap al sud i paral·lela a la carretera de Benicarló amb Peñíscola, es troba la platja de la Caracola i la del Gurugú, que ens aporten uns 800 m de cuds i arena.

Poc afectades per la massificació turística,

s'hi pot gaudir tranquil·lament del sol i dels esports nàutics.

Falles

Del 15 al 19 de març, els carrers de Benicarló són envaïts pels ninots que componen els monuments fallers de les tretze comissions falleres de la ciutat. A Benicarló, trobareu al llarg d'aquests dies el millor ambient faller, amb les despatordes, les mascletades, l'ofrena de flors, l'ambient nocturn del casals i la Crema.

Festes patronals en honor a Sant Bartomeu, la Mare de Déu de la Mar i els Sants de la Pedra, Sant Abdó i Sant Senén.

Al llarg de nou dies de finals d'agost, a Benicarló es concentren infinitat d'activitats i actes festius, entre els quals destaquen els ja tradicionals «bous a la mar», la Serenata a Sant Bartomeu, la cena de «pa i porta», els concerts musicals i el Mercat Renaixentista.

Festa de Sant Antoni Abat

El 16 de gener, vesprada de Sant Antoni, la Confraria de Sant Antoni prepara per a cada dia una foguera d'importants dimensions, on a la nit crema el dimoni. A continuació, les cavallerías piden permís, de manera simbòlica, a l'alcalde per a voltar pels carrers de la ciutat, mentre llancen les coques i pronuncien les àcides loas, a sovint basades en crítiques als polítics locals.

Festa de la Carxofa. Producte amb denominació d'origen

Mostra gastronòmica, a carres dels restaurants de la ciutat, en la qual es poden degustar les diferents maneres de cuinar la carxofa. A més, també hi té lloc una torrada popular de carxofes, el concurs de de al racósegament, una regata de vela, etc. Durant les setmanes següents a la festa, se celebren les Jornades Gastronòmiques de la Carxofa.

- 1 Antiga Presó
- 2 Antic Faro / Museu dels Mariners
- 3 Casa Bosch
- 4 Casa del Marqués
- 5 Casa tradicional benicarlandesa
- 6 Convent de Sant Francesc. Mucbe
- 7 Edifici Gòtic
- 8 Ermita de Sant Martírs Abdó i Senen
- 9 Platja de la Caracola
- 10 Platja del Gurugú
- 11 Platja Mar xica
- 12 Magatzem de la Mar
- 13 Barri marinero
- 14 Casa de la Baronesa
- 15 Església de Sant Bartomeu
- 16 Ermita de Sant Gregori
- 17 Platja del Morrongo
- 18 Poblat ibèric del Puig de la Nau
- 19 Puerto deportivo
- 20 Puerto Marítimo

INFO

112
Emergències
Emergencies
Emergency
Urgence

085
Bombers
Bombers
Fire
Incendie

TAXI 964 460 506

CENTRE DE SALUT PÚBLICA / CENTRO DE SALUD PÚBLICA
HEALTH CENTRE / CENTRE DE SOINS PUBLIC
Urgències/Urgencias/Emergency attention/Urgences 964 477 555
Cita prèvia/Cita previa/Appointments/Rendez-vous 964 477 550

HOSPITAL COMARCAL VINAÑOS / HOSPITAL COMARCALE VINAÑOS
VINARÒS REGIONAL HOSPITAL / HÔPITAL RÉGIONAL DE VINAÑOS
Urgències/Urgencias/Emergency attention/Urgences 964 477 000
Cita prèvia/Cita previa/Appointments/Rendez-vous 964 477 160

TAXI 964 460 506

El poblamiento más antiguo conocido en Benicarló es el poblado ibérico del «Puig», situado en el cerro del mismo nombre; los vestigios más primitivos hallados en él remontan su origen a la época final del Bronce o inicios del Hierro Antiguo (s. VIII a. C.).

El origen del Benicarló actual, sería sin embargo una pequeña alquería árabe denominada «Benigazlú» o «Benigazlum». Aunque el más antiguo escrito que se tiene constancia data de 1236 («Carta Puebla» otorgada por Jaime I) y en ella se le denomina «Benicarló». En 1395 «Benicarló» lograba emanciparse territorial y jurisdiccionalmente de Peñíscola, quedando su término municipal perfectamente delimitado.

Con la Reconquista, «Benicarló» adquirió la estructura típica medieval con foso y murallas (destruidas en 1707). Hoy todavía puede apreciarse el trazado de las primitivas calles en el casco antiguo.

Sol i playa

El litoral de Benicarló se divide en tres zonas para disfrutar del sol, el mar y los deportes náuticos.

Del norte al sur, la primera playa del litoral benicarlandés es la «Mar Xica». Completamente abierta al mar, es de cantos rodados y tiene una longitud aproximada de 1000 m. Está dotada de los servicios necesarios para garantizar una tranquila y confortable jornada de playa y es característica por la instalación en verano de los típicos «merenderos» que permiten disfrutar, aún con el sabor del mar en los labios, de la mejor tradición en cocina marinera.

En dirección sur y siguiendo el Paseo Marítimo, se halla, junto al Puerto Pesquero, la playa del «Morrongo». Ideal para el turismo familiar, esta playa de tipo cala (250 m) es de arena fina y la calidad de sus aguas, limpia y servicios, merecen año tras año el galardón de Bandera Azul.

Entorno a la playa del «Morrongo» (bandera azul) se concentra una variada oferta turística que abarca desde hoteles y restaurantes a bares y cafeterías. Continuando hacia el sur, al límite con Peñíscola, y paralelas a la carretera que une Benicarló con Peñíscola, se encuentran las playas del «Gurugú» y la «Caracola» (bandera azul).

Continuando hacia el sur, y paralelo a la carretera que une Benicarló con Peñíscola, se encuentra la playa del «Gurugú» y la «Caracola» (bandera azul).

De 800 m de longitud, son una franja costera de arena blanca poco afectada por la

massificación turística que permite disfrutar tranquilo del sol y los deportes náuticos.

Fallas

Del 15 al 19 de marzo, los callejones de Benicarló se llenan de los muñecos que componen los monumentos falleros de las trece comisiones falleras de la ciudad.

A lo largo de estos días encontrará el mejor ambiente fallero,

caracterizado por «despatadas», «mascletas», ofrendas de flores, el ambiente nocturno de los casales y la «crema».

Festas patronales en honor a Sant Bartomeu, la Virgen del Mar y los Santos de la Pedra, San Abdó y San Senén.

Al largo de nueve días, en Benicarló se concentran infinitas actividades y actos festivos, entre los que destacan los ya tradicionales «bous a la mar», la Serenata a Sant Bartomeu, la cena de «pa i porta», los conciertos musicales y el Mercado Renacentista.

Fiesta de Sant Antoni Abat

El 16 de enero, víspera de Sant Antoni, la cofradía de Sant Antoni prepara para cada día una hoguera de grandes dimensiones, donde se quema el diablo. A continuación, las caballerías piden permiso, de manera simbólica, al alcalde para recorrer las calles de la ciudad, mientras lanzan las coquinas y pronuncian las ácidas loas, a menudo basadas en críticas a los políticos locales.

Fiesta de San Antonio Abad

El 16 de enero, víspera de San Antonio, la cofradía de San Antonio prepara una hoguera de grandes dimensiones, donde se quema el diablo. A continuación, las caballerías piden permiso, de manera simbólica, al alcalde para recorrer las calles de la ciudad, mientras lanzan las coquinas y pronuncian las ácidas loas, a menudo basadas en críticas a los políticos locales.

Fiesta de la Alcachofa. Producto amb denominació d'origen

Demonstración Gastronómica con cargo a los restaurantes de la ciudad, en la que se pueden degustar las diferentes maneras de cocinar la alcachofa. A más, también se celebra una torrada popular de alcachofas, el concurso de tir airosegament, una regata de vela, etc. Durante las semanas siguientes a la fiesta, se celebran las Jornadas Gastronómicas de la Alcachofa.

Fiesta de la Alcachofa. Product with a registered designation of origin

The Artichoke Festival is held towards the end of January. A Gastronomic Fair in collaboration with the town's restaurants, at which people can sample all the different ways of cooking artichokes. There is also a public artichoke torrada (open-air barbecue), a horse-drawn wagon competition, a sailing regatta, etc. During the weeks following the festival, several Gastronomic Artichoke Days are held.

Artichoke Festival. Product with a registered designation of origin

The Artichoke Festival is held towards the end of January. A Gastronomic Fair in collaboration with the town's restaurants, at which people can sample all the different ways of cooking artichokes. There is also a public artichoke torrada (open-air barbecue), a horse-drawn wagon competition, a sailing regatta, etc. During the weeks following the festival, several Gastronomic Artichoke Days are held.

The oldest known settlement in Benicarló is the Iberian village El Puig, which is situated on the hill with the same name. The earliest remains found there go back to the late Bronze Age or early Iron Age (VIII AD).

The origin of the present-day Benicarló was, however, a small Arabic farmstead called «Benigazlú» or «Benigazlum». Although the oldest written evidence on record dates back to 1236 (the «Town Charter» awarded by James I), where it is called «Benicarló». In 1395 «Benicarló» obtained its independence (of both a territorial and administrative nature) from Peñíscola, and the township became perfectly delimited.

With the Reconquest, «Benicarló» acquired the typical medieval structure with a moat and city walls (destroyed in 1707). Today, examples of the early streets can still be seen in the old quarters.

Sand and Sun

The coast of Benicarló can be divided into three zones to enjoy the sun, sea and water sports.

From north to south, the first beach to be found on the coast of Benicarló is Mar Xica. This beach, which measures approximately 1000 m, is completely open to the sea and is made up of boulders. It is equipped with the necessary services to guarantee a peaceful and comfortable day on the beach. During the summer, typical «snack bars» are set up along this beach, making it possible for you to enjoy the best traditions in seafood cuisine, while the taste of the sea still lingers on your lips.

Towards the south, in following the promenade, is Morrongo Beach, located next to the fishing port. This beach is a cove (250 m) and is ideal for families. It has fine sand and the quality of its waters, standard of cleanliness and services earn it the Blue Flag award year after year.

A range of leisure activities for tourists can be found within the environs of Morrongo Beach, ranging from hotels and restaurants to bars and cafeterias.

Continuing towards the south, and parallel to the road that links Benicarló to Peñíscola, is Gurugú Beach or Caracola Beach. Measuring 800 m in length, it is a strip of coast made up of boulders and sand. It is largely unspoilt by overcrowding from tourists, and here you can peacefully enjoy the sun and water sports.

Fallas

Between 15th and 19th March, Benicarló is invaded by the paper-mache figures that make up the effigies of the town's thirteen falleras committees. Over this period you will experience the true atmosphere of Fallas, characterized by despatadas (awakening with firecrackers), mascletas (bangers), floral offerings, the high-spirited nightife at the festival booths and the final crema (mass burning of the effigies).

Festivals patronales in honor of Saint Bartholomew, the Virgin of the Sea and the Saints of the Pedra, Saint Abdó and Saint Senén (August).

Over a nine-day period, Benicarló holds numerous activities and festive ceremonies, some of the most notable being the traditional «bous a la mar» (bulls to the sea), the Serenata to Saint Bartholomew, the dinner «pa i porta» (bring your own dinner), concerts and the Renaissance Market.

Festival of St. Anthony Abad

On January 16, the day before of San Antonio, the fraternity of San Antonio prepares a bonfire of big dimensions, where in the night they burn the devil.

Artichoke Festival. Product with a registered designation of origin

The Artichoke Festival is held towards the end of January. A Gastronomic Fair in collaboration with the town's restaurants, at which people can sample all the different ways of cooking artichokes. There is also a public artichoke torrada (open-air barbecue), a horse-drawn wagon competition, a sailing regatta, etc. During the weeks following the festival, several Gastronomic Artichoke Days are held.

The oldest known establishment human to Benicarló is the Bourgade Ibérica du «Puig», situated on the mountain homonymous. The vestiges plus primitifs qu'on y a trouvés remontent à la fin de l'ère du Bronze et au début de l'ère du Fer (VIII siècle avant J-C).

L'origine du Benicarló actuel serait un petit hameau arabe du nom de «Benigazlú» ou «Benigazlum». Cependant, la plus ancienne trace écrite dont on dispose date de 1236 («Carta Puebla» délivrée par Jaime I), où il est nommé «Benicarló». En 1395, «Benicarló» obtient son indépendance (de la territorial et administrative nature) de Peñíscola, et la ville devient parfaitement périphérique municipal est alors parfaitement délimité.

Après la reconquête chrétienne, «Benicarló» acquiert la structure médiévale typique avec fosse, douve et murailles (détruites en 1707). Aujourd'hui, quelques traces sont encore visibles dans le quartier historique.

Le soleil et du sable

Le littoral de Benicarló divise en trois zones les espaces pour jouir du soleil, de la mer et des sports nautiques.

Du Nord au Sud, la première plage du littoral benicarlandais est la «Mar Xica». Complètement ouverte sur la mer, c'est une belle plage de galets ayant une longueur dénivellée d'un kilomètre. Elle est dotée de tous les services nécessaires pour passer une agréable et tranquille journée de plage et en été, on y trouve des paillotes et des buvettes pour déguster la meilleure cuisine avec encore une saveur de mer sur les lèvres.

Vers le Sud, en suivant la promenade en bord de mer, on trouve près du port de pêche, la plage du «Morrongo». Idéale pour une journée relax en famille, cette plage de genre crique (250 m) est de sable fin et la qualité de ses eaux, sa propreté et les services offerts lui valent chaque année le Drapeau Bleu.

Autour de la plage du «Morrongo», l'offre touristique est ample et variée, on y trouve des hôtels, des restaurants, des bars et des cafétérias.

En continuant vers le sud, en Lachapelle à la route qui unit Benicarló à Peñíscola, se trouve la plage de «La Caracola

1 L'edifici de l'antiga presó

L'antiga presó de Benicarló estava situada al carrer Major, a la cantonada del carrer de la Presó, que donava al carrer de Sant Joan a través d'un passatge ubicat baix del saló gòtic de l'antic Ajuntament. El casalot tenia una planta baixa i dos pisos, el segon dels quals i la planta baixa es destinaven a presons, ja que en el primer estava la casa del carceler. En l'actualitat, només es conserven unes marmories menudes en la planta baixa i els murs exteriors del edifici.

2 Antic Faro / Museu dels Mariners

El Museu dels Mariners de Benicarló és un espai que pretén retrar homenatge a la gent de la mar des d'un punt de vista patrimonial i antropològic, posant en valor els seus oficis i les seues tradicions. El Mar està present en Benicarló des dels seus orígens, forma part de la seua història, de l'urbanisme i la construcció de la pròpia ciutat, de l'economia, les tradicions i cultura.

3 La casa Bosch

La casa Bosch es un clar exemple d'arquitectura modernista, prototipus d'habitatge familiar de la burgesia de finals del segle XIX i principis del XX. La seua façana segueix un esquema de simetria respecte a un eix central vertical, que la divideix en dos parts idèntiques. Cal destacar-ne els miradors coronats per cresteria de motius vegetals, les balconades de ferro forjat i la cornisa ondulada. Tota la casa està recoberta amb lloses de ceràmiques vidriades de color verd oliva. Actualment, és seu de l'entitat bancària Bancaixa.

4 La casa del Marqués de Benicarló (privada)

Ubicada al carrer de Sant Joaquim, en l'antic solar de la Comanda de Benicarló-Vinaròs de l'orde de Montesa. Aquest palau, el 1776, va passar a mans del Sr. Joaquim Miquel Lluís per permuta amb les drassanes. A finals del segle XVIII, el vell palau gòtic de la Comanda quedà transformat en la luxosa mansió senyorial de la família Miquel i Polo.

La porta principal, centrada a la façana, està llindada en pedra i sobre aquesta destaca l'escut amb les armes de Miquel, Lluís i Polo. En el seu interior, destaca la cuina i la ceràmica de la fàbrica del comte d'Aranda d'Alcora (es diu que és la més antiga de la Comunitat Valenciana) que cobreix el sòl, les parets i, fins i tot, el brocal del pou.

La jerarquia interior de la casa és l'habitual en aquest tipus d'edificis: planta baixa, entresol, pis principal i un altre més amb forats ovalats. El vestíbul és ampli i manté encara el paviment de còdols i les guies de pedra per on discorren les rodies dels cotxes de cavalls. A més, el vestíbul té una fesomia certament curiosa, amb una galeria amb balustrada de fusta per la qual s'accedeix a altres dependències de la casa.

5 Casa Benicarlanda

Casa museu, exemple d'habitatge típic benicarlànd de finals del segle XIX

6 Convent de Sant Francesc . Museu de la Ciutat (Mucbe)

La seu construcció va acabar el 1578 i, encara que va ser reformat en el segle XVIII, conserva l'estrucció original, és a dir, una sola nau sense capelles laterals. Després de l'última restauració (1999), es va convertir en la seu del Mucbe, Museu de la Ciutat de Benicarló. Té una exposició permanent sobre la cultura ibèrica i, actualment, oferix una àmplia programació d'exposicions temporals.

En l'actualitat, el Mucbe és el centre cultural de la ciutat i des d'allí s'ofereix una àmplia i atractiva programació cultural (xarrades, exposicions, concerts, presentacions de llibres...).

El Cicle de Concerts de Primavera (març-juny), Teatre a Benicarló, Cicle Cultural de Tardor i BeniArts a l'estiu (dansa, música, exposicions...) són els principals exponents d'aquesta programació.

7 Casa de la Vila o Sala del Consell

Es un edifici de trases gòtiques, construït entre els segles XIV i XVI, que ocupa el que va ser l'antic centre geomètric de la ciutat, en el cantó dels actuals carrers Major i de Sant Joan.

La planta baixa era la llotja oberta que se sustentava mitjançant arcs apuntats i on s'instal·lava el pes i la carnisseria. En la planta superior se situava la Sala del Consell, que donava nom a l'edifici. Aquesta sala s'obri al carrer mitjançant finestres coronelles, amb festejadors a l'interior. El edifici comunicava, a través d'un corredor, amb la presó i la residència del carceler.

En la segona meitat del segle XIX va ser sotmesa a profunes reformes. No obstant això, conserva part de les arcuacions de la planta baixa i el saló gòtic, amb l'escut de la vila tallat en les sabates de suport de la seu jàssera. Va ser la casa consistorial de Benicarló fins al juliol de 1988.

12 Magatzem de la Mar

El Magatzem de la Mar és un símbol de la intensa activitat comercial de què va gaudir la ciutat fins a principis del segle XIX, com a nucli exportador del reconegut vi de Carlón. El carrer del Crist de la Mar acollia una gran quantitat de naus industrials dedicades a l'emmagatzematge del vi que després s'exportava als llocs més distants.

Es tracta d'un edifici de planta rectangular irregular, d'aproximadament 550 m², amb 12,5 m d'amplària per 44 m de llarg, conformat per una nau única, coberta a dos aigües i amb una altura de 8,5 metres. En la façana principal, gravada en la llinda d'accés, pot llegir-se la inscripció 1757.

14 La Casa de la Baronesa

Mansió senyorial d'estil renaixentista situada al carrer de Ferreres Bretó. És, des del 1988, seu de l'Ajuntament de Benicarló.

15 Església de Sant Bartomeu

L'església de Sant Bartomeu va començar a construir-se el 25 de maig de 1724 i es va acabar el 9 d'octubre de 1743. Es tracta d'una edificació nova que va substituir l'anterior església, de la qual es conserva poca informació.

L'església té una arquitectura pròpia de l'última fase del barroc, amb un campanar octogonal sense remat i separat de l'església. A excepció de la façana i de certs elements pictòrics, és d'una gran sobrietat i respon a uns dels tipus de més gran tradició constructiva a la Comunitat Valenciana.

La façana és de pedra llaurada i serveix de marc a una monumental portalada barroca de dos cosos flanquejats per esveltes columnes salomòniques exemptes. Tot el conjunt artístic de la portada es troba enriquit amb una ornamentació barroca abundant i d'acurada execució.

El temple té una sola nau amb creuer i capelles. A l'interior, diversos arcs comuniquen les capelles i els donen un aspecte de naus laterals. Les cúpules de les capelles tenen llum zenital. També té grans finestrals al frontis, al creuer i la cornisa de la nau.

Com a peces artístiques i de valor, cal destacar un nazarero de José Esteve Bonet, diferents plàstics de oferberia morellana del segle XVI. També cal esmentar la custòdia del segle XVIII, que fa 1'40 m d'alt i és de plata daurada i altres metalls, així com la creu processional, gòtica i possiblement de la primera meitat del segle XV.

Finalment, hay que destacar el retaule de la Mare de Déu del Remei, una pintura amb la Virgen y el Niño Jesús sentado en el trono, rodeados per diferents sants. Aquesta obra d'art s'atribueix a l'artista Vicente Macip, de l'escola de Juan de Juanes.

16 Sant Gregori

L'ermita es el punt tradicional de reunió per a la realització de torrades a l'aire lliure, especialment el dia la Romeria del Sant, el 9 de maig.

Situada a 2 km de Benicarló, l'edifici oferix detalls del gòtic tardà. Té un ampli pòrtic format per cinc arcs de pedra llaurada i al seu interior es troba una talla del sant de fusta policromada del segle XVI.

18 Poblado ibérico del Puig de la Nau

Els vestigis més primitius que s'han trobat remunten el seu origen a l'època final del Bronze o inicis del Ferro Antic (s. VIII a. C.)

El poblat ibèric del Puig es pot visitar al llarg de tot l'any. Les visites cal concertar-les prèviament al Mucbe. Su excelent estat de conservació, les característiques urbanístiques i la robustesa de les construccions el converteixen en un dels més rellevants de la Comunitat Valenciana.

1 El edificio de la antigua prisión

La antigua prisión de Benicarló estaba situada en la calle Major, en la esquina de la calle de la Presó, que daba a la calle Sant Joan a través d'un pasaje ubicado debajo del salón gótico del antiguo Ayuntamiento. El casalot contaba con una planta baja y dos pisos: la planta baja y la segunda se destinaban a prisiones, ya que en la primera estaba la casa del carcelero. En la actualidad, sólo se conservan unas mazmorras menudas en la planta baja y los muros exteriores del edificio.

2 Antiguo Faro / Museo de los Marineros

El Museo de los Marineros de Benicarló es un espacio que pretende rendir homenaje a la gente del mar desde un punto de vista patrimonial y antropológico, poniendo en valor sus oficios y tradiciones. El Mar está presente en Benicarló des de sus orígenes, forma parte de su historia, del urbanismo y la construcción de la propia Ciudad, de la economía, las tradiciones y cultura.

3 La casa Bosch

La Casa Bosch es un claro ejemplo de arquitectura modernista, prototípico de vivienda familiar de la burguesía de finales del siglo XIX y principios del XX. Su fachada sigue un esquema de simetría con respecto a un eje central vertical que la divide en dos partes idénticas. Hay que destacar los miradores coronados por crestería de motivos vegetales, las balconadas de hierro forjado y la cornisa ondulada. Toda la casa está recubierta con baldosas de cerámicas vidriadas de color verde aceituna.

4 La Casa del Marqués de Benicarló (particular)

Ubicada en la calle Sant Joaquim, en el antiguo solar de la Comanda de Benicarló-Vinaròs de la Orden de Montesa. A este palacio pasó a manos del señor Joaquim Miquel Lluís en permuto por los astilleros. A finales del siglo XVIII, el viejo palacio gótico de la Comanda se transformó en la lujosa mansión señorial de la familia Miquel i Polo.

La puerta principal, centrada en la fachada; su lindar está hecho con piedra y sobre ella destaca el escudo de armas de Miquel, Lluís y Polo. En su interior, destaca la cocina y la cerámica de la fábrica del Conde d'Aranda d'Alcora (se dice que es la más antigua de la Comunidad Valenciana) que cubre el suelo, las paredes e, incluso, el brocal del pozo.

La jerarquía interior de la casa es la habitual en este tipo de edificios: planta baja, entresol, piso principal y otro más con agujeros ovalados. El vestíbulo es amplio y mantiene aún el pavimento de guijarros y las guías de piedra por donde discurren las ruedas de los coches de caballos. Además, el vestíbulo cuenta con una fisonomía ciertamente curiosa: se trata de una galería con balaustrada de madera por la que se accede a otras dependencias de la casa.

5 Casa Benicarlanda

Casa museo, ejemplo de una vivienda típica benicarlànd de finales del s. XIX.

6 Convent de San Francisco. Museo de la Ciudad (Mucbe)

Finalizó su construcción en 1578 y aunque fue reformado en el siglo XVIII conserva la estructura original, siendo ésta de una sola nave sin capillas laterales. Tras la última restauración (1999), se convirtió en la sede del Mucbe "Museo de la Ciudad de Benicarló" tiene una exposición permanente sobre la cultura ibérica y que actualmente ofrece una amplia programación de exposiciones temporales.

En la actualidad, el Mucbe es el centro cultural de la ciudad y desde allí se ofrece una amplia y atractiva programación cultural (xarrades, exposiciones, conciertos, presentaciones de libros, etc.). El «Círculo de Conciertos de Primavera» (marzo-junio), «Teatro en Benicarló» (primavera) y Ciclo Cultural de Otoño «BeniArt» (danza, música, exposiciones...) son los principales exponentes de esta programación.

7 Casa de la Vila o Sala del Consell

Es un edificio de trazas góticas, construido entre los siglos XIV y XVI, que ocupa el que fuera antiguo centro geométrico de la ciudad, en la esquina de las actuales calles Major y Sant Joan.

La planta baja era la llotja aberta que se sustentaba mediante arcs apuntados y donde se instalaba el pes y la carnineria. En la planta superior se situaba la «Sala del Consell», que daba nombre al edificio. Esta sala se abre a la calle mediante ventanas ajimezadas, con festejadors en el interior. El edifici comunicava, a través d'un corredor, amb la presó i la residència del carceler.

En la segona meitat del segle XIX va ser sotmesa a profundes reformes. No obstant això, conserva part de les arcuacions de la planta baixa i el saló gòtic, amb el escut de la vila tallat en les sabates de suport de su jaçsera. Fue la Casa Consistorial de Benicarló hasta julio de 1988.

12 Almacén de la Mar

El Magatzem de la Mar és un símbolo de la intensa actividad comercial de què va gaudir la ciutat fins a principis del segle XIX, com a nucli exportador del reconegut vi de Carlón. El carrer del Crist de la Mar acollia una gran quantitat de naus industrials dedicades a l'almacenamiento del vi que després s'exportava als llocs més distants.

Es tracta d'un edifici de planta rectangular irregular, d'aproximadament 550 m², amb 12,5 m d'amplària per 44 m de llarg, conformat per una nau única, cuberta a dos aigües i amb una altura de 8,5 metres. En la façana principal, gravada en la llinda d'accés, pot llegir-se la inscripció 1757.

14 La Casa de la Baronesa

Mansió senyorial d'estil renaixentista situada al carrer de Ferreres Bretó. Es, des del 1988, seu del Ajuntament de Benicarló.

15 Iglesia de San Bartolomé

La Iglesia de San Bartolomé comenzó a construirse el 25 de mayo de 1724 y se finalizó el 9 de octubre de 1743. Es una nueva edificación que sustituyó la anterior iglesia, de la que se conserva poca información.

La iglesia tiene una arquitectura propia de la última fase del barroco, con un campanario octogonal sin remate y separado de la iglesia. A excepción de la fachada y de ciertos elementos pictóricos, es de una gran sobriedad y responde a uno de los patrones de mayor tradición constructiva en la Comunidad Valenciana.

La fachada es de piedra llaurada y sirve de marc a una monumental portalada barroca de dos cosos flanquejados por esveltes columnas salomónicas exemptes. Todo el conjunto artístico de la portada es troba enriquit amb una ornamentació barroca abundant y de esmerada execució.

El temple té una sola nau con crucero y capillas. En el interior, diversos arcos comunican las capillas y les dan un aspecte de naus laterals. Las cúpulas de las capillas tienen luz zenital. También tiene grandes ventanetas en el frontis, el crucero y la cornisa de la nave.

Como piezas artísticas y de valor, hay que destacar un nazarero de José Esteve Bonet, diferentes plásticos de oferberia morellana del siglo XVI. También cabe mencionar la custodia del siglo XVIII, que tiene 1,40 m de alto y es de plata dorada y otros metales, así como la cruz procesional, gótica y posiblemente de la primera mitad del siglo XV.

Finalmente, hay que destacar el retablo de la Mare de Déu del Remei, una pintura con la Virgen y el Niño Jesús sentado en el trono, rodeados por diferentes sants. Aquesta obra d'art s'atribueix a l'artista Vicente Macip de la escola de Juan de Juanes.

16 Sant Gregorio

La ermita es el punto tradicional de reunión para la celebración de torrades (parrilladas) al aire libre, especialmente el día la Romería del Santo, el 9 de mayo.

From the 16th century. Standing two kilometres from Benicarló, the chapel has some late-Gothic architectural details.

It has a broad entrance formed by five carved stone arches and the interior houses a carving of the Saint in coloured wood dating from the 16th century.

18 Poblado ibérico del Puig de la Nau